

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

9. LEDEN 2016

3/XXI

Špionáž v 21. století

5

Den v muzeu totality

9

Hledá se generální tajemník

11

Fenomén internetových diskuzí

V dnešní době, kdy se stále více podstatného dění a společenských nálad odehrává prostřednictvím sociálních sítí a online diskusních platforem, vzbudilo před pár měsíci velký mediální zájem rozhodnutí pléna Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) v kauze Delfi S.A. proti Estonsku. Není divu, případ Delfi se totiž točil okolo odpovědnosti soukromého provozovatele internetového zpravodajství za urážlivé komentáře čtenářů publikované v otevřené diskuzi pod zveřejněným článkem.

www.voxpol.eu

NĚMEČTÍ UPRCHLÍCI

Odhlédneme-li na chvíli od Delfi, samostatnou zmínku si k tématu fenoménu internetových diskuzí

zaslouží především sousední Německo. To aktuálně čelí dosti rozsáhlé zkoušce národního charakteru vyvolané milionovým davem žada-

telů o azyl známým také pod zkratkou „uprchlická krize“. Jde o tak dobrou živnou půdou pro nenávistné diskuze, že si snad lepší nelze ani představit. Situaci dobře shrnuje komentář populární moderátorky Anji Reschke ještě v době, kdy úřady mluvily o šesti stech tisících žádostech o azyl. Reschke ve večerním programu vyzvala „všechny slušné Němce“, aby se postavili proti projevům nenávisti k davům lidí prchajících z domovů. V rámci svého proslavu však nezapomněla dodat, že jako odpověď očekává záplavu nenávistných komentářů. A právě tohle rezignované povzdechnutí si zaslouží pozornost. Jinými slovy to totiž znamená, že kdykoliv se média vysloví způsobem, který je vnímán jako kontroverzní nebo se kterým se jen neztotožňuje dostatečně početná skupina obyvatel, musí se smířit se zpětnou vazbou, která jakékoli hranice slušného dialogu neviděla ani z rychlíku. Zlé komentáře jsou lepší než žádné, řekl by někdo, ale jde něco takového vydržet dlouhodobě? Z vlastní zkušenosti nakonec přestanete číst diskuze a otevírat emaily a po určité době situace zakotví v jakémisi odstupu novinářů od „diskutujícího plebsu“. Radikali-

zace debaty tak vlastně potenciálně redukuje zpětnou vazbu u profese založené na komunikaci, protože od „už to nechci ani vidět“ je jen krůček k ignorování názorových oponentů, potažmo všech diskutujících/čtenářů. V německém případě mají však novináři za sebou jistou oporu v politických špičkách, které opakovaně odsuzují jakékoli projevy (internetové) nenávisti.

ČESKÁ PATERČATA

Také český internetový rybníček se změnil v žumpu a sborník toho „nejlepšího“ vedený na facebookové stránce Obludárium už otevírají jen ti otrlí. Názornou ukázkou byl příklad paterčat. Debaty pod články, které informovaly o jejich narození, byly totiž nakonec na většině serverů úplně smazány poté, co se na nich začaly, kromě na české poměry „běžných“ stížností na zneužívání sociálních dávek, množit i výhrůžky fyzickou likvidací, namířené proti ještě nenarozeným dětem. Ač by se tedy nemělo argumentovat extrémem, zde se hranice internetové svobody projevu ukázala v celé šíři a nezvládli to ani ti nejotřelejší.

» pokračování na str. 6

Snaha o řešení problémů šibenicemi je politickým extremismem

Evropou se v posledních týdnech jako stín plíží strach z teroristických útoků. Máme se skutečně obávat, nebo se jedná jen o bublinu, která splaskne? Či bychom měli mít větší obavy z naší vlastní radikalizace? O bezpečnostní situaci v Evropě jsme si povídali s prof. JUDr. PhDr. Miroslavem Marešem, Ph.D. z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity.

Pane profesore, často slyšíme v médiích, že se v Evropě v posledních měsících prudce zvýšilo

riziko teroristických útoků. Je tomu opravdu tak?

S tímto názorem lze do značné míry

souhlasit, ale je třeba mít na paměti, že brutálním teroristickým útokům čelila Evropa už v minulé dekáde. Vzpomeňme jen na atentáty v Madridu v roce 2004 či v Londýně v roce 2005. A to jsem zmínil jen islamistický terorismus, protože různé jiné formy terorismu zasahují Evropu po staletí. V posledních dvou letech je na vzestupu Islámský stát a ten se stal populárním mezi islámskými extremisty v Evropě. Kampaň, kte-

rou vede i za pomoci navrátilých se vycvičených zahraničních bojovníků, je rozhodně nebezpečná.

Značná část veřejnosti si pocit ohrožení dává do souvislosti s uprchlickou krizí. Jsou uprchlíci skutečně takovým bezpečnostním rizikem?

Uprchlíky paušálně nelze ztotožňovat s teroristy.

» pokračování na str. 4

Anežka Majdánková
šéfredaktorka Chronicle

Milé čtenářky, milí čtenáři,

před pár dny jsme se rozloučili se starým rokem a přivítali rok nový, stejně jako dnes vítáme vás na třetím přípravném setkání. Česká republika má dlouhou tradici rekapitulací poselství na přelomu roku, dovolte tedy i mně, být ve skromnějším provedení a bez děsivého úsměvu a přirovnání k antickým věštkyním, pronést pár slov.

V uplynulém roce jsme byli postaveni před několik výzev a nelehkých situací, které s námi přetrvávají nejspíše i do pár let budoucích. Naše, doteď spíše teoreticky proklamovaná, na solidaritě založená evropská demokratická a humanistická mentalita se konečně díky statistickým lidí hledajících v Evropě zoufale pomoc setkala s možností své praktické ukázky – a byl to nepříjemný střet odhalující pokrytectví mnohých z nás.

To vše v době, kdy jsme začali chaoticky a proti našim vlastním zájmům opouštět svou zahraniční politiku postavenou na lidských právech, odkaz našeho boje za svobodu. Vzpomínka na tento boj byla navíc ztrpčena zneužitím k osobní propagaci politických populistů. Společnost se během uplynulého roku rozdělila na zdánlivě nesmiřitelné tábory.

Nelze popřít, že na prahu nového roku stojíme před řadou palčivých otázek, které volají po vyřešení. Společně se skončeným rokem však můžeme, a záleží jen na nás, uzavřít i špatné přístupy a chyby, kterých jsme se dopustili. Můžeme opustit nenávisť a ignoraci a místo toho zkusit otevřenost a vzájemnou diskuzi. Že se bojíme? Ale nepoznaného. Zato prvně zmiňované už se v řešení krize v loňském roce empiricky neosvědčilo.

Nový rok nebude bez mráčeků, ale je naší volbou, jak se k nim postavíme. Naším novoročním předsevzetím by měly být solidarita, soucit, pochopení a především otevřenost k názorům druhých. A nezdravý optimismus. Ten bych vám, milé delegátky a delegáti, do nového roku spolu se štěstím, zdravím a úspěchy ráda popřála ze všeho nejvíce.

A. Majdánková

Hosté III. přípravného setkání

svobodumediim.cz

DAVID SMOLJAK
MODERÁTOR

Pracoval jako scénárista, dramaturg zábavy v Československé televizi a TV Prima a jako dramaturg publicistiky TV Nova. V minulosti psal politické komentáře, fejetony a kulturní recenze mimo jiné pro časopis Reflex či Lidové noviny. V současné době vedle vlastní autorské práce pomáhá organizovat debaty o českých médiích. Je členem Výboru platformy „Svobodu médiím!“. Jeho otcem byl známý český režisér a herec Ladislav Smoljak. Absolvoval dramaturgii a scénáristiku na FAMU.

novinky.cz

DAVID VAUGHAN

Novinář původem ze Spojeného království, přes 25 let žije v České republice. Vyučuje žurnalistiku na Anglo-American University v Praze, působil jako pražský zpravodaj BBC a vedl zahraniční vysílání Českého rozhlasu. V Českém rozhlasu působí již více než 20 let. Je autorem řady rozhlasových dokumentů jak pro Český rozhlas, tak pro BBC, a mimo jiné i knihy Bitva o vlny, popisující zápas mezi československým rozhlasovým vysíláním a daleko účinnější propagandou z Německa. Vystudoval francouzštinu a němčinu na University of Oxford.

pssí.cz

JIŘÍ SCHNEIDER

Vědecký pracovník, dlouholetý spolupracovník Pražského institutu bezpečnostních studií a výkonný ředitel Aspen Institute Prague. Dříve zastával funkci prvního náměstka ministra zahraničních věcí České republiky, byl partnerem ve společnosti Keynote a ředitelem Sekce multilaterální a bezpečnostní na Ministerstvu zahraničních věcí České republiky. Působil jako velvyslanec České republiky v Izraeli a poslanec Federálního shromáždění ČSFR. Vystudoval religionistiku na University of Cambridge.

amo.cz

TOMÁŠ MAĐAR

Analytik Výzkumného centra Asociace pro mezinárodní otázky se zaměřením na kybernetickou bezpečnost a s ní spjaté fenomény, jako je například kybernetický způsob vedení boje či kybernetická kriminalita. Je bývalým členem přípravného týmu Pražského studentského summitu. Na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně vystudoval magisterský obor Bezpečnostní a strategická studia a nadále pokračuje v doktorském studiu politologie. Absolvoval rovněž stáže na Ministerstvu obrany ČR.

idnes.cz

JOSEF ŠLERKA

Vedoucí oboru Studia nových médií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a v minulosti člen Akademického senátu UK. Předmětem jeho odborného zájmu je především sémiotika a strojová analýza textů na sociálních sítích. Pracuje jako vedoucí výzkumu a vývoje ve společnosti Socialbakers, jež se zaměřuje na marketing a analýzu na sociálních sítích. Sám sebe označuje za „Brouka Pytlíka českého internetu“. Vystudoval estetiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

HARMONOGRAM ROČNÍKU

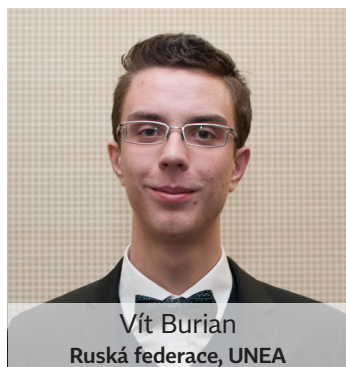
IV. PŘÍPRAVNÉ SETKÁNÍ
13. ÚNORA

V. PŘÍPRAVNÉ SETKÁNÍ
5. BŘEZNA

KONFERENCE
1. – 4. DUBNA

Úhel pohledu

„Má stát právo upřednostňovat křesťanské uprchlíky?
Je to právo státu, nebo nepřipustná diskriminace?“

Vít Burian
Ruská federace, UNEA

Tomáš Kroupa
Uruguay, UNEA

Pavel Mráček
Kostarika, UNEA

VÍT BURIAN: Můj názor na tuto otázku je asi takový, že stát by měl za běžného stavu přijmout občana jakéhokoliv náboženství. Nicméně během dnešní vyhrčené situace není v možnostech států přijmout každého - je proto nutné vytvořit nějaké „síto“, pomocí něhož se vybere takové množství migrantů, jaké je možné přijmout. Nevidím zrovna toto „síto“ jako nejvhodnější, na druhou stranu chápu důvody, proč přijímat zrovna přednostně křesťanské migranty před těmi islámského vyznání.

TOMÁŠ KROUPA: Mně osobně přijde upřednostňování migrantů jednoho náboženství naprosto bezpředmětné. Myslím si, že člověk by člověku měl pomoci bez ohledu na jeho rasu nebo náboženství. Realita je ovšem očividně trochu jiná....

PAVEL MRÁČEK: Podle mě by stát takové právo mít měl. Je třeba si uvědomit, že s náboženským vyznáním souvisí i kultura, na kterou jsou daní uprchlíci zvyklí. Ta evropská je založena na křesťanských hodnotách, a považuji za vhodnější přijmout přednostně právě křesťanské uprchlíky, jelikož jim tato kultura nebude cizí a mělo by být snazší je integrovat. Neříkám, že nelze začlenit snaživého uprchlíka vyznávajícího islám, ale ti křesťanští jsou nám prostě blíží.

TOMÁŠ KROUPA: S tím se dá souhlasit, na druhou stranu si myslím, že by se tato „selekce“ neměla přehánět. Ano, je to jiná, většinu z nás neznámá kultura, ale myslím si, že její integrace může být sice složitá, ale pokud ovšem budou mít obě strany patřičnou snahu, rozhodně není nemožná.

TOMÁŠ KROUPA: Pořád si ale myslím, že náboženství není pro kulturní integraci extrémní překážkou. Složitá určitě bude, to bezesporu. Nicméně věřím, že současní mladí muslimové se od nás „křesťanů“, svým chováním, zvyky a trendy zas tak neliší. Mohlo by se tedy jednat hlavně o problém se staršími lidmi. To je ale věčná otázka, na kterou zcela jednoznačně nelze na pár řádcích najít odpověď..

PAVEL MRÁČEK: Šanci integrovat se mají uprchlíci jakéhokoli vyznání stejnou. Otázkou ale je, jak této možnosti využijí, a podle mě je u křesťanských uprchlíků pravděpodobnost integrace vyšší. Souhlasím ale, že by asi skutečně nebylo vhodné, aby ČR nějak „vyčnívala“.

OBSAH

2 Hosté III. přípravného setkání

3 Úhel pohledu

4 **Rozhovor:**
prof. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš, Ph.D.

5 **Mezinárodní vztahy a bezpečnost:**
Špionáž v 21. století

6 **Téma vydání:**
Fenomén internetových diskuzí

7 Delegátský duel

Doporučujeme

8 **25. výročí transformace ekonomiky:**
Kupónová privazitate

9 Learning on YouTube

Za hranicemi všednosti:
Den v muzeu totality

10 **Cesta za vzděláním a poznáním:**
Svět, kde jistoty nejsou garantovány

11 Hledá se generální tajemník

12 Model OSN

14 Model NATO
Model EU
Minisimulace

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává **ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY** – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Anežka Majdánková, tel: 776 573 007, e-mail: chronicle@amo.cz; zástupce šéfredaktora: Michal Zikmund; **redakce:** Bára Bečvářová, Petr Hanzlík, Jakub Kopřiva, František Novotný, Michal Říha, Michaela Šnajdarová; **fotografie:** Hana Kratochvílová, Vojtěch Konečný, Monika Mléčková, Iva Gejdošová, Daniela Klodnerová; **grafika:** Iva Gejdošová. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

DELEGÁTOVA ODYSSEA

Několik poznámek z tribuny diváků

Ze všeho nejdříve je třeba zdůraznit, že jste si, milí delegáti, vedli dobře. Na ty pravé ovace to ale ještě není, tak mi po pochvalném úvodu dovolte přejít rovnou ke kritice. A protože úvodní projevy v obecné diskuzi nejsou pro jednání zdaleka tak podstatné, jak se tváří, zaměřím se na dva divácky nejvýraznější nedostatky z diskuze podrobně. Kamenem úrazu se stala v první řadě menší formálnost podrobné diskuze, která mnohé svádí ke zcela nevhodnému popuštění uzdy. Snaha o spisovný jazyk letěla oknem, řečníci vypadli ze své role a nastavenou laťku bez váhání podskočili. Cílem je ale pravý opak. Vyvarovat se chyb není tak těžké, jako tu nejčastější například nikdy nezačínáte jakýkoli svůj příspěvek slovy „takže, tedy, teda, tak“. Takový hospodský úvod zní...inu, jako hospodský úvod. V každém orgánu či modelu se vyskytují zkušenější řečníci, z nichž si můžete vzít ponaučení a které vám vřele doporučuji následovat. Jedná se o zdaleka neefektivnější způsob, jak se rychle posunout vpřed a osvojit si ty správné návyky.

Druhou zásadní věcí jsou papíry. Každoroční delegátskou iluzí je, že kvalitě vystoupení jakkoli pomůže, budu-li v ruce držet blok s poznámkami. Pravdou ovšem je, že lovení myšlenek v poznámkách vás bude zdržovat a projevu sebere veškerou spontánnost a živost. Psaný text a řeč mají trochu jiná pravidla a spád. Napsat text tak, aby vyzněl stejně dobře i v mluvené podobě vhodné pro podrobnou diskuzi, je těžší, než se na první pohled může zdát. Raději proto podstupte to nebezpečí, že pár svých předem připravených myšlenek při projevu zapomenete, než abyste ze Summitu odešli jako „řečníci-předčítači“ rejdicí nosem ve vlastním škrabopise a ztrácející oční kontakt (!) s publikem po první větě. Za tribunu diváků vám totiž mohu zaručit, že takové nikdo neposlouchá.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Snaha o řešení problémů šibenicemi je politickým extremismem

» pokračování ze str. 1

Nicméně se ukazuje, že se mezi ně infiltrovali i bojovníci Islámského státu, kteří tak mohli získat novou identitu. Jedná se zřejmě jen o zlomek procenta z lidí, kteří v posledních měsících přišli do Evropy. Mezi „běžnými“ uprchlíky však již začaly agitovat salafistické organizace a zde vidím riziko do budoucna. Hrozí radikalizace lidí, kteří nebudou spokojeni v novém prostředí. Celkovou hrozbou zůstává islámský extremismus, který nabývá jak bezprostředně násilných forem, tak i forem kvazilegálních uskupení využívajících evropské právní a společenské prostředí.

zpravodajské služby vůbec možnost takovým útokům předcházet?

Možnosti určitě mají, k tomu ostatně také existují. Ale bojují proti silnému nepříteli a, jak se ukazuje, ne o všem se dovědí, a to i přesto, že mají velké pravomoci. Sdílení informací je základ, protože není v silách jedné zpravodajské služby analyzovat vše. Množství informací je obrovské a evropské zpravodajské služby tak musí maximalizovat své možnosti. Nemá ale smysl jen vytvářet nové instituce na nadnárodní úrovni, ale je třeba zefektivňovat spolupráci ve stávajícím rámci.

www.iips.cz

Po celé Evropě panovala zvýšená opatření kvůli oslavám nového roku. Jsou takováto opatření skutečně namístě?

Evropa je chápána jako nepřítel islámu v pojetí, jako ho chápou soudobí džihádisté, bez ohledu na naše současné chování či postoj. Zatím nevíme, jaké informace měly bezpečnostní složky o možných akcích během svátků k dispozici. S ohledem na počty zadržených džihádistů během listopadové operace v Bruselu bych ovšem riziko nepodceňoval.

V souvislosti s pařížskými útoky zaznivaly komentáře o selhání zpravodajských služeb. Mají

Jaký je stav a efektivita práce českých zpravodajských služeb?

V oblasti protiteroristického působení se zatím jeví jako dobrá. Doposud na našem území nebyl uskutečněn velký teroristický útok, spolupráce se zahraničím je podle mých informací intenzivní. Zpravodajské služby nejsou ale jedinými protiteroristickými aktéry, nezapomínejme na policejní složky nebo na boj proti financování terorismu prostřednictvím ministerstva financí. A kyberterorismu čelí mimo jiné nové Národní centrum kybernetické bezpečnosti.

V českém veřejném prostoru se v posledních měsících a letech

objevilo několik subjektů, skupin či jednotlivců, kteří za své projevy aspirují na označení „extremista“. Dalo by se je takto nazvat?

Ano, označit tyto subjekty za extremisty by se skutečně dalo, protože hlásají řešení, která nejsou v souladu s demokratickým ústavním státem, a netají se svými rasistickými či jinak nenávislivými postoji. Snaha o řešení problémů střelbou, šibenicemi či genocidami je politickým extremismem. Témata islamizace a uprchlické krize bohužel navíc přispívají k radikalizaci celé společnosti. Stále je však otázkou, zda se tato témata silněji projeví ve volebním rozhodování.

Je rizikem fenomén nenávislivých internetových diskuzí?

Rizikem z hlediska páchání kriminality je, protože české právo postihuje veřejné hlásání nenávislivých projevů. Sledování a postih všech takových projevů však není v silách českých bezpečnostních a justičních složek. Větší pozornost bych doporučoval věnovat těm, kde chtějí přejít od nenávislivých slov k násilným činům.

V Evropě je patrný vzestup nacionalistických stran, velkou hrozbou je například nyní francouzská Národní fronta. Máme mít obavy o demokratické směřování Evropy, potažmo České republiky?

Tento vzestup bohužel opravdu můžeme pozorovat, na národních úrovních i na té evropské. Tradiční politické strany zjevně nebyly schopny reagovat na požadavky nezanedbatelné části voličů. Přičemž ne všechny z těchto požadavků byly jen extremistického rázu. Určité obavy o evropský demokratický ráz jsou tak bohužel namístě. Stále ovšem ještě zbývá trocha optimismu, že se politické spektrum konsoliduje a bude schopno adekvátně reagovat na aktuální hrozby. A spolu s tím se třeba důvěra v umírněné strany obnoví.

ANEŽKA MAJDÁKOVÁ
(REDAKČNĚ UPRAVENO)

Špionáž v 21. století

Stát se agentem je možná jednodušší, než si představujete. Na webu slavné britské Secret Intelligence Service, známé jako MI6, dnes bez problému naleznete seznam volných pracovních pozic. Vedle IT pracovníků či překladatelů se zájemci mohou ucházet opravdu i o práci ve výzvědných službách. Neplatí už tedy tak jako za studené války, že by si Britové vybírali své agenty pouze z kruhů studentů Oxbridge (dvě nejprestižnější britské univerzity, Oxford a Cambridge). To úzce souvisí s faktem, že profil špióna se dost výrazně změnil. Novým standardem se stalo sezení u pracovního stolu s myší v ruce.

Během posledních dvou dekád se masivně rozšířily moderní technologie a sbírat data je snazší a snazší. Vystoupíme-li na moment ze samozřejmosti dneška, míra, do jaké jsou různorodé lidské aktivity digitálně zaznamenávány, nutně fascinuje. A vyhnout se takovému způsobu života představuje dosti náročný úkol. Přitom digitální informace jsou mnohem náchylnější na zcizení. Běžný e-mail pro zkušenějšího hackera ztělšňuje, co se týče ochrany, pohledníci internetového věku. Stejně tak mobilní telefon s přijímačem GPS (i bez něj) skýtá řadu možností, jak zbavit jeho majitele soukromí.

Zcela pochopitelně v této oblasti nezaostávají ani výzvědné služby jednotlivých států. Odhalení, s nimiž v červnu 2013 přišel bývalý zaměstnanec americké Národní bezpečnostní agentury (NSA) Edward Snowden, naplno ukázala, jak daleko se schopnosti zpravodajců sledovat obrovská množství dat posunuly. NSA měla k dispozici telefonní a internetovou komunikaci statisíců Američanů v podobě tzv. metadat o době a účastnících dané výměny slov.

Na tyto úniky navázalo pobouření v zásadě dvojího druhu. Kromě pochopitelného rozhořčení nad narušováním soukromí občanů se objevila kritika týkající se nebezpečí ze strany cizích aktérů. Kdokoliv, kdo chtěl (a můžeme dost dobře předpokládat, že řada skupin chtěla), měl možnost nahlédnout do fungování důležité zpravodajské služby. Avšak i když lze Snowdenův čin považovat za přelom ve vnímání tajných služeb veřejností,

rozvědky ostatních států zřejmě nezískaly tolik nových informací, jak by se mohlo zdát.

AMERICKÉ TRABLE

Na příkladu Kanadana Jeffreyho Delisle se dá doložit, že ze západních tajných služeb nejspíše uniká velké množství klíčových informací. Delisle přes pět let vynášel utajené dokumenty ze sítě aliance tzv. Five Eyes do Ruska. V rámci Five Eyes zpravodajské agentury USA, Kanady, Spojeného království, Austrálie a Nového Zélandu dlouhodobě sdílí svá zjištění. Dle amerických expertů na špionáž tak Snowdenova odhalení pro Rusko neznamenal naprosto zásadní zisk. Navíc pravděpodobnost, že Delisle by byl jediným dvojitým agentem v rámci této sítě, je mizivá. Další únik, opět vážnější než ten Snowdenův, se v USA udál letos v červnu. Zaměřil se na Vládní personální úřad (OPM) a znázorňuje, jak se podstatné aktivity tajných služeb přesouvají právě do prostoru jedniček a nul. OPM zajišťuje

bezpečnostní prověrky milionům Američanů, kteří se nechávají zaměstnat federální vládou. V rukou neznámých hackerů (nejčastěji se ovšem skloňují Číňané) tak skončily velmi citlivé údaje o minulosti obrovského množství státních zaměstnanců.

Vážnější ovšem je, že určité informace sice útočníci neukořistili, ale tím spíš jim přišly k užtku. Díky spojení dvou faktů: OPM nespravuje profily současných zaměstnanců CIA a zároveň zahraniční agenti pod hlavičkou CIA vyjíždějí do cílových destinací jako pracovníci místní ambasády. Když poté

vzbudí podezření.

Vrátíme-li se ještě jednou zpět k USA a Číně, je důležité poznamenat, že vzájemné vztahy obou světových velmocí jsou tématem kyberbezpečnosti protkány a jde tedy o významný fenomén současnosti. Když čínský prezident Si Ťin-pching dorazil v září do USA, kybernetické útoky představovaly prioritní téma rozhovorů s prezidentem Obamou. Ačkoliv se oběma zástupcům podařilo sjednat významný posun – dohodu o upuštění od krádeží obchodních tajemství společností na druhé straně Pacifiku – zdá se, že praxe zůstala stát na místě.

NÁVRAT STARÝCH ČASŮ

Před masovým nástupem počítačů se všechny podstatné dokumenty skladovaly výhradně v papírové formě a přístup k nim byl vysoce omezený a kontrolovaný. V devadesátých letech se sice Tom Cruise ve filmu Mission: Impossible spouštěl v centrále CIA ze stropu na laně již k počítači, v porovnání s dneškem působí ale taková krádež dosti těžkopádně. Jakýkoliv počítač byť nepřímý napojený na internet se v současné době dostává do potenciálního nebezpečí i z pohodlí útočnickova domova.

V některých případech se tudíž špióni vrací ke kořenům, tedy k papíru a psacímu stroji. Před časem se tak poslanec Patrick Sensburg z německé vládnoucí CDU nechal slyšet, že vláda silně zvažuje toto technologicky nenáročné řešení. V kontextu uniklých informací o aktivitách NSA i na území Německa a následných skandálech o odposleších taková zpráva překvapí o trochu méně. Nicméně, hromadný nákup psacích strojů v nedávné minulosti oznámil i Kreml. Zda se podobné anachronické návrhy stanou realitou všedního dne a vývoj se spirálovitě navrátí v čase zpět, to se dá jen těžko předpovídat. Sledovat nejnovější trendy se přesto zcela jistě vyplatí. Byť kvůli obdobným absurditám.

FRANTIŠEK NOVOTNÝ

MINISIMULACE 14. ÚNORA

Pokud jste milovníky Hvězdných válek a zároveň toužíte strávit svatého Valentýna se svou láskou, neopomeňte se v informačním systému BADGE přihlásit na minisimulaci jedné předaleké galaxie!

Fenomén internetových diskuzí

» pokračování ze str. 1

Dotčená rodina se poté na značnou dobu mediálně zcela odmlčela a do oken pro jistotu nainstalovala zabezpečení proti zápalným lahvím. Viděno s odstupem, je třeba doplnit, že žádné zápalné lahve se nedostavily a po utichnutí mediálního humbuku se vlastně nenašel nikdo, kdo by skutečně šel na miminka plivat. Opět se tedy potvrdilo, že v internetových diskuzích přežijí i výroky a názory, za kterými ani jejich pisatelé v reálném světě nestojí. Internet je tak trochu jako novodobá verze Platónova podobenství o jeskyni – příspěvky jsou jen stíny na zdi, které svým skutečným předobrazům v našich hlavách a skutcích vlastně neodpovídají.

Pachut' z celé věci však přesto zůstává. Mnohem nebezpečnější jsou reakce mířené mimo rodinu samotnou, a to proti dobrovolným dárcům. Konkrétně proti společnosti, která rodině zdarma poskytla speciálně upravené kočárky, které by jinak pravděpodobně představo-

valy investici nad její síly. Pár nenávisných internetových diskuzí tak totiž odstrašilo všechny další, kdo by chtěli podat pomocnou ruku. A pokud si snad nějaký obchodník mohl kdy slibovat pozitivní ohlas, který by se sponzorským darem měl být spojen, probuzení muselo být dosti tvrdé. V reálném světě jsme stále schopni oceňovat dobré skutky, bez ohledu na to, kdo z nich benefituje. Ale na internetu je kliknutí na „like“ rychlejší než myšlenka a co „likuje“ několik stovek lidí, přeci nemůže být špatné. Teorie „když on, tak já taky“ dostává na internetu reálnou ukázkou a stává se tak pro nás, alespoň podvědomě, přesvědčivější. Pokud jste navíc celou kauzu sledovali, nešlo si nevšimnout, že se v ní objevují stále stejné přezdívky diskutujících.

DELSKÁ VĚŠTÍRNA

A teď zpět k avizovanému rozuzlení v podobě rozsudku nejvyšší evropské lidsko-právní autority v případě Delfi. Kdo by čekal, že

se snad článek, který za ní stojí, vyjadřoval k nějakému vysoce citlivému tématu, byl by zklamán. Šlo o relativně banální informaci o přesměrování trasy trajektu zajišťující dopravu na blízky ostrov, v důsledku čehož došlo k narušení ledu v místech, kde v předešlých letech auta volně přejížděla po zmrzlé ploše. Změna trasy tak de facto naháněla motoristy do náruče provozovatele trajektu a nutila je za přejezd platit. V následné diskuzi pod inkriminovaným článkem se pak objevily i urážky a výhrůžky na adresu pana L., který následně žádal o smazání komentářů a zaplacení škody vzniklé jeho osobě. Společnost Delfi diskuzi promazala, ale náhradu škody odmítla zaplatit, což vedlo k bezmála dekádě soudních sporů zakončené až letos v červnu před tou nejvyšší Štrasburskou instancí, která upřednostnila osobnostní práva jednotlivce a jeho ochranu před tzv. „hate speech“ a rozhodla proti společnosti Delfi. Svým rozhodnutím ESLP vyslal

zprávu všem provozovatelům obdobných diskusních fór, dle kterých jsou povinni zajistit účinné filtrování komentářů tak, aby se v nich projevy nenávisti neobjevovaly. I v případě Delfi, která přidávala cca 330 zpráv denně, ke kterým následně přibýlo okolo 10 000 komentářů, to ale zní jako hodně velké sousto k rozžvýkání. Rozsudek se také brání nařčení, že zakládá novou éru soukromého online censored, proti tomu odpůrci namítají, že jinou možnost ESLP naopak ani nenabízí. Delfi se tak možná stal vlajkovou lodí, v jejímž zákrty se potáhne celá řada zcela excesů způsobených příliš laxním nebo naopak tvrdým přístupem provozovatelů internetových fór. Jaký by ale byl výrok ESLP nad českým případem nebo „facebookovou hospodou“? Otázka pro delfskou věštinu.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

INZERCE

erasmus

Více na www.g2.cz/erasmus
800 62 00 KB (42 63 52)

ALL YOU
NEED IS
G2

S BALÍČKEM G2 ERASMUS ZÍSKÁŠ VŠE,
CO POTŘEBUJEŠ NA STUDIÍCH V CIZINĚ.

G2
OD KOMERČKY

Delegátský duel

Eva Poláková
Kuba, HRC

Jaká je lidskoprávní situace ve vámi zastupovaném státu?

Eliška Štaudová
Pákistán, HRC

Kuba jakožto stát s jiným politickým směřením je diskriminován. Příkladem je mimo jiné embargo uvalené Spojenými státy americkými na Kubu před více než 50 lety. Kubánská republika chápe tento čin jako omezování lidských práv a svobod svých občanů. Ačkoliv kubánská vláda dokáže poskytnout dostatečné zázemí svému lidu, toto dlouhotrvající embargo mu znemožňuje přístup k moderním technologiím, nebo například lékům patentovaným a komercializovaným Spojenými státy. Kubánská vláda má za to, že k zastavení porušování lidských práv a svobod jejího lidu vede pouze jedna cesta, a to okamžité zrušení embarga a zahájení komunikace s Kubou na stejné úrovni jako s ostatními zeměmi bez ohledu na jiný politický systém. Americké snahy o změnu kubánské politiky považujeme pouze za imperialistickou myšlenku, se kterou se neohláme smířit.

V roce 2010 nás americký deník Foreign Policy zařadil na jednu z nejvyšších pozic v seznamu zemí, které selhaly na poli lidských práv. Od té doby se ovšem v Islámské republice Pákistán mnohé změnilo. Naše vláda, především Ministerstvo pro lidská práva, vytvořila několik programů pro minimalizaci či naprostou anulaci nejpalčivějších problémů, které naši zemi sužují. Jedním z takových programů je fond na podporu zneužívaných žen a dívek. Od uvolnění této finanční pomoci v roce 2012 započal dlouhodobý proces zlepšení pozic žen ve společnosti. K tomu přispělo i přijetí nového trestního zákoníku z roku 2011. Po posledních volbách usílí o zlepšení ještě zesílilo. Viditelné výsledky jsou jak na poli diskriminace žen na pracovištích, tak v oblasti gramotnosti a vzdělání. K tomu mimo jiné dopomohlo schválení zákona na ochranu žen proti obtěžování na pracovišti v roce 2011. O zlepšení situace vypovídá i to, že zaměstnanci již zmíněného ministerstva jsou především ženy. Situace v Islámské republice Pákistán není srovnatelná se západním světem, ale vše se milovými kroky obrací k lepšímu.

DOPORUČUJEME

NA JAKÉ STRANĚ STÁLO DOBRO ZA STUDENÉ VÁLKY?

Na konci minulého roku přišel do kin nový film Stevena Spielberga *Most špiónů*. Slavný režisér vypráví příběh jedné z prvních výměn špiónů mezi USA a SSSR, který již dlouho toužil převést na stříbrné plátno. Sledujeme právníka Jamese Donovana (Tom Hanks), který srdnatě obhajuje Rudolfa Abela ob-

viněného ze špionáže pro Sověty, i když proti němu stojí celá Amerika včetně jeho soudce. Donovan jej zachrání od trestu smrti a žene jeho případ až k Nejvyššímu soudu. Těsnou prohrou u poslední instance však jeho příběh teprve začíná. Tajné služby totiž Donovanova požádají, aby dojednal

se Sověty výměnu Abela za jimi vězněného amerického špionážního letce Powerse. S mlhavou podporou CIA, ale bez oficiálního mandátu se Donovan vydává do rozděleného Berlína, kde mají proběhnout jednání a kde se má uskutečnit výměna... Ač se tak nemusí zdát, film je akční, svižný, a po tech-

nické stránce zcela precizní, tvůrci v něm bohatě zúročili léta filmařských zkušeností. Spielberg se vyvaroval prvoplánové adorace Ameriky, ze srovnání se Sovětským svazem nevychází o moc lépe...

JAKUB KOPŘIVA

PERSPEKTIVY HAVLOVSKÉ ZAHRANIČNÍ POLITIKY

Česká zahraniční politika zažívá v posledních letech pří- nejlepším odklon od odkazu Václava Havla, což bohužel znamená, že se z veřejného prostoru ztrácí nejzajímavější a nejfundovanější svět- tonázor, kterým se kdy řídila česká diplomacie. Jak se na dnešní svět a roli České republiky dívají tvůrci spolu-

tvůrci Havlovy zahraniční politiky, se sice možná tedy nedozvíte v hlavních zprávách, ale máte možnost si je poslechnout osobně a pohovořit o tom s nimi. Stačí přijít v pondělí 18. ledna do Knihovny Václava Havla na debatu „My, Evropa a svět“. Budete moci diskutovat s exministrem Karlem Schwar-

zenbergem a Alexandrem Vondrou a Michaelem Žantovským nově navrátilším se z českého velvyslanectví v Londýně. Všichni tři aktéři si sice již prošli, či procházejí svým odcházením z nejvyšších pater politiky, nemo- hou tedy sice nabídnout informace z první ruky, ale za to se jistě můžete čekat

nadhled a odvážné a promyšlené názory zkušených politiků.

JAKUB KOPŘIVA

Kupónová privatizace

Kupónová privatizace je jednou z nejznámějších a také nejvíce kritizovaných kapitol ekonomické transformace po pádu socialismu. Tento pojem však lze používat v užším významu samotného procesu převodu akcií z rukou státu do rukou soukromých vlastníků, nebo v širším významu zahrnujícím i následný rozvoj českého kapitálového trhu. Právě při něm docházelo k různým událostem, které dodnes budí větší či menší podezření z nezákonného jednání. V každém případě lze ale říci, že šlo o velmi unikátní způsob privatizace a vytváření soukromého sektoru, součást tzv. „české cesty“.

Minule jsme se zabývali politickými a odbornými diskusemi, které vedly k přijetí koncepce celé transformace. Dnes se budeme podrobněji věnovat problematice privatizace. Slovo privatizace může mít dva významy. Může znamenat růst podílu soukromého sektoru na celkovém produktu ekonomiky, tedy například dojde-li meziročně ke zvýšení podílu soukromého sektoru v ekonomice z 60 % na 70 %, řekneme, že dochází k privatizaci. Druhým a zřejmě častěji používaným významem je označení samotného prodeje státem vlastněných podniků do soukromých rukou.

komunistickou stranou. Je nutno poznamenat, že většina velkých podniků byla znárodněna již v průběhu let 1945 – 1948, a proto se restituce vesměs týkaly jen menších podniků. Většina podniků privatizovaných v rámci malé privatizace pak byla prodávána formou veřejných dražeb.

Daleko větším problémem bylo, jak privatizovat velké podniky. Jak již bylo zmíněno minule, starší ekonomové zastoupení především v republikové vládě prosazovali zřízení Fondu národního majetku jako nezávislé vládní agentury, do které by se převedly státní podniky transformované na akciové společ-

a hrozilo by, že postupně ztratí podporu veřejnosti.

Skupina ekonomů kolem Václava Klause, do níž patřili Tomáš Ježek, Dušan Tříška a další, prosazovala naopak co nejrychlejší a nejrozsáhlejší privatizaci. Zpočátku však nebylo vůbec jasné, jak to provést. Na tom, odkud se vzala myšlenka kuponové privatizace, která se nakonec uskutečnila, nepanuje úplná shoda. Objevují se názory, že byla okopírována z Britské Kolumbie. Nicméně jeden z hlavních autorů Tomáš Ježek říká, že myšlenka vznikla na procházce v parku s Dušanem Tříškou během setkání ekonomů na zámku v Kolodějích.

stvu privatizace privatizační plány, které ve velké většině zahrnovali privatizaci větší či menší části akcií kuponovou metodou. Každý občan ČSFR si mohl koupit za 35 Kčs kuponovou knížku a nechat ji za 1000 Kčs zaregistrovat. Za to získal tisíc tzv. investičních bodů, za které pak v rámci jednotlivých kol objednával akcie privatizovaných společností, stal se držitelem investičních kuponů (DIK). Je důležité si uvědomit, že v průměru mohl za tisíc investičních bodů získat podíl v účetní hodnotě cca 30 tis. Kčs. Na druhou stranu záleželo na výběru konkrétních podniků, neboť řada jich později zkrachovala, ale jiné zase docela prosperovaly.

Řada občanů si nevěděla zcela rady, jak si mezi privatizovanými podniky vybírat, a proto se rozhodla využít možnosti převést část nebo všechny své investiční body do tzv. investičních privatizačních fondů (IPF). Tyto fondy se později ukázaly jako nejproblematictější součást celé kuponové privatizace. Ze zákona regulujícího jejich činnost totiž vypadlo drobné, ale velmi podstatné ustanovení, které by nařizovalo oddělení majetku DIKů, který měli manažeři IPF spravovat. Místo toho dostali možnost s ním nakládat jako s vlastním, což umožnilo tzv. tunelování, kdy byl majetek převáděn do jiných společností vlastněných manažery fondů. Jedním z nejznámějších případů bylo vytunelování Harvardských fondů založených Viktorem Koženým, který spoustu lidí nalákal slibem, že jim za krátkou dobu vyplatí desetinásobek vložených prostředků. IPF byly zakládány i bankami, které se sice takového jednání nedopouštěly, ale vznikl u nich jiný problém, že takto třeba získaly i část vlastních akcií anebo akcií svých dlužníků, na které pak nemohly být dost „přísné“. O těchto problémech si více povíme příště v kapitole o tzv. bankovním socialismu.

PETR HANZLÍK

archiv PH.

MALÁ PRIVATIZACE

V roce 1985 v ČSSR tvořil státní sektor 97 % ekonomiky. To bylo dokonce více než v Sovětském svazu a výrazně více než v Polsku, Maďarsku či Jugoslávii. Rozsah privatizace tedy musel být obrovský a nemohl dost dobře kopírovat nějaký zahraniční vzor. V případě malých podniků, různých prodejen potravin, kadeřnických provozoven a dalších, se uplatnila tzv. malá privatizace. Její součástí byly i restituce, tedy navrácení majetku původním vlastníkům. Podle schválených zákonů se však jednalo jen o majetek zabavený po 25. únoru 1948, tedy datu, kdy došlo k definitivnímu převzetí absolutní moci

ností. FNM by je několik let vlastnil, provedl jejich restrukturalizaci a poté postupně prodával, nejspíš především zahraničním investorům. V ČSFR totiž neexistoval téměř žádný soukromý kapitál, občané neměli prostředky, za něž by si mohli podniky koupit. Pokud nějaká malá hrstka občanů, která by si to dovolit mohla, existovala, nejspíše šlo o prominenty předchozího režimu nebo lidi, kteří peníze nezískali legálním způsobem. To bylo nepřijatelné z morálního a politického hlediska. Toto řešení by nejspíše vedlo k tomu, že velké množství podniků by skončilo v rukou zahraničních investorů a celý proces privatizace by trval poměrně dlouho,

Uvažovali prý, že podniky bude třeba obyvatelům „prostě nějak rozdat“, a vzpomněli si přitom na potravinové lístky, na které se za války a v prvních poválečných letech přidělovaly potraviny.

JAK SE Z OBYVATEL ČSFR STALI DIKOVÉ

Výsledná podoba velké privatizace proto vypadala následovně. Skutečně vznikl FNM, ale jen jako pouhý nástroj rychlého odstátění. Do něj bylo převedeno obrovské množství státních podniků transformovaných na akciové společnosti v odhadované účetní hodnotě cca 1,2 mld. Kčs. Manažeři podniků předkládali tehdejšímu minister-

Learning on YouTube

Have you ever sat in a classroom and thought: „What is the blackboard for? Do we use it appropriately? And what is the most effective way to utilize it?” Unfortunately, it seems that it is not the way the thoughts usually go. And so we see teachers often simply writing down all the important dates, terms or concepts only for the students to repeat the process. No wonder, the blackboard does not provide many creative functions, to say the least. But to stick to such thoughtless methods in 2016 is inexcusable.

In 2004, Salman Khan worked as a hedge fund analyst, having three degrees from MIT. When his cousin needed him to explain math to her, Khan turned to a really simple method. He used Yahoo! Doodle notepad, the mouse as a chalk and the screen as a blackboard. Later, he started to record videos with his commentary and uploaded them on Youtube. Fast-forward to 2015, the U.S. Department of Education has launched a trial to test the effectiveness of the Khan Academy, a website and a Youtube channel of the same name concentrating on teaching natural sciences. More importantly,

Khan paved the way for others to follow the example. At this point, there are so many video channels explaining complicated problems comprehensibly, that it is hard to know which are worth it and which are not. Let's look at some of the better ones.

TO SHOW OR NOT TO SHOW...

You have probably heard about the Fault in Our Stars. Well, John Green, the author of the piece, has his own Youtube channel (actually, together with his brother Hank) called CrashCourse. With almost 4 million subscribers, it is one of the

most popular channels of its kind. CrashCourse started by explaining the issues of biology and world history, gradually adding other, like astronomy or US politics. The author of this article would hereby like to publicly thank CrashCourse for preparing him for the psychology part of the social sciences' final exam. Compared to Khan Academy, CrashCourse's videos are more like classic lectures – people on the screen, talking, sometimes turning our attention to pictures and animations. But the difference is that the Green brothers are attempting to use humour, raise the more interesting pieces of information and in general, do a crazy show. Now, on the other hand, there are many projects trying to be really serious – which does not equal boring. For example, the videos made by Macat Education take books written by the greatest minds of history such as Kant, Aristotle or Hayek, and unpack the unique ideas they bear. On Macat's website, it is then possible to learn more about the book, layer by layer going deeper and understanding more.

PHILOSOPHY OF THE EVERYDAY LIFE

With the Internet and Youtube, philosophy is now open to everyone. To those who do not care about what deontology or stoicism is and probably even to those who cannot really read. Channels Philosophy Tube and The School of Life both introduce such “real” philosophy, teaching for instance what Marx really meant. But, you can also come across videos titled “Who Should Superman Save?” or “Why God Wants You To Have Sex Every Friday”. Alright, the latter is less philosophical, but you will not find too many videos talking about such topics so profoundly and with a narrator having the perfect Queen's English, only adding up to the strangeness. We all have our preferences but what is really important is that today, the real barriers are disappearing and the knowledge of humanity is at our fingertips, waiting to be tapped.

FRANTIŠEK NOVOTNÝ

Den v muzeu totality

Samotná absurdita výletu do Korejské lidově demokratické republiky je jedním z hlavních důvodů, proč jsem jel. Minulý rok jsem studoval v Číně a odtamtud je to do KLDR jako by kamenem dohodil. V zásadě existují dva způsoby, jak se do země jako turista dostat. Je možné jet na jednodenní, pro který jsme se s finančních a časových důvodů rozhodli, nebo týdenní výlet. Během celodenní prohlídky jsme se mohli obdivovat nové soše Kim Čong-Una, prohlédli si místní továrnu na mýdla a prací prostředky a v nedaleké samoobsluze jsme nakoupili severokorejské speciality. Po obědě jsme navštívili muzeum národního umění a celá exkurze byla zakončena návštěvou školky. Vlastně to zní jako docela obyčejný výlet. Jako jediní Evropané (všichni ostatní turisté byli Číňané) jsme měli každý přiděleného jednoho “bodyguarda”, který nás nespustil z očí. Po přejezdu mostu Čínsko-korejského přátelství nám celní

správa zabavila pasy, které jsme dostali zpátky až na konci dne. Všichni

jsme si sebou z Číny vůbec nebrali, jsou v KLDR zakázané.

archiv V.H.

jsme museli nahlásit, jaký typ fotoaparátu máme. Další elektronické předměty (telefony, přehrávače)

MĚSTO, KTERÉ JE JEVIŠTĚM

Informace k exkurzi byly vcelku

přímočaré. Pokud jsme se na něco zeptali a průvodce náš dotaz přešel mlčením, nebylo doporučené ptát se znovu. Pokaždé, když jsme chtěli něco vyfotit, museli jsme se nejprve zeptat, zda je to na daném místě povoleno. Po uklonění se velké soše Kim Čong-Una jsme projeli kolem nádraží, kde se loučily stovky mladých mužů se svými rodinami. Průvodce nám řekl, že odjíždějí na vojnu. Otázek, které člověku proudily hlavou, byl nespočet. Bylo vůbec něčemu možné věřit? Pochopitelně jsme mohli chodit jen po vyznačených stezkách a park, ve kterém jsme se procházeli, byl obehnán plotem s ostnatým drátem. Za plotem se na ulici procházeli lidé. Byli tihle lidé jen figurky, předurčené k tomu, že jsou součástí turistického města? Kde byla hranice mezi pravdou a klamem a na co bylo bezpečné se ptát?

» pokračování na str. 10

Den v muzeu totality

» pokračování ze str. 9

Muzeum národního umění obsahovalo pouze malby zobrazující Kim-Čong Una a jeho ženu Ri Sol-Ču, případně jeho otce Kim Čong-ila v nejrůznějších situacích. Když radil spoluobčanům, utěšoval vojáky, nebo předčítal z knihy. Spolu se sochami na ulicích to byla fasciující ukáзка kultu osobnosti.

DĚTSKÁ HRA NA POPRAVU

Celou estrádu zakončila návštěva školky, kde jsme nejprve procházeli chodbami a skrz malá okénka pozorovali malé děti v učebnách, kde se učily hrát na hudební nástroje, šití, nebo matematiku. Poprvé v životě jsem procházel živoucím muzeem, ve kterém se postavy hýbaly. Děti měly nacvičené hodinové představení, během kterého tančily, hrály na housle, nebo předváděly popravy amerických vojáků.

archiv V.H.

Na zpáteční cestě jsme zastavili u pohraniční stráže, která nás prohledala, všem odebrala paměťové

karty z fotoaparátů a vymazala fotografie, které se jí nezamlouvaly. Když jsme přejížděli most Čínsko-

-korejského přátelství, hlavou mi běhalo, že je skvělé vracet se do svobodné země. Člověku se asi rychle posunují hranice myšlení, když si tohle říká při cestě přes most do Číny. Do KLDR jsem jel s pocitem, že stejně jedu sledovat sehrané divadlo, že na sebe severokorejský režim nic neprozradí. Jenže to je jinak, prozradí spoustu. Na turistu dýchne atmosféra totalitního režimu, kultu osobnosti, státní ideologie. Každé takové uvědomění mi pomáhá docenit, v jakých podmínkách dnes v Evropě žijeme.

VOJTĚCH HAVRDA

BÝVALÝ SPOLUPRACOVNÍK AMO
(REDAKČNĚ UPRAVENO)

Svět, kde jistoty nejsou garantovány

Přemýšlíte nad tím, co budete dělat o prázdninách, nebo zda si nedat rok pauzu mezi střední školou a univerzitou? Jaké to je, prostě se na pár měsíců sbalit, odjet z konzumní Evropy, plné luxusu a jistot, do úplně jiného světa? A proč vlastně?

Když jsem vystoupila z letadla v Káthmándu, Nepálu, neměla jsem ani v nejmenším ponětí o tom, co mě čeká, co budu dělat v následujících minutách, hodinách a měsících. Natožpak nějaký plán. Po pár dnech cestování, improvizování, aklimatizace a překonávání kulturního šoku jsem se nakonec dostala na místo, kde jsem strávila většinu svého pobytu – vesničky Sidhing, 30 km od turistického centra města Pokhara, s početnou tibetskou komunitou, uprostřed himalájského regionu Annapurna. Bydlela jsem s místní rodinou v jejich skromném přístřeší a učila děti angličtinu v tamní škole. Ve volném času jsem se bavila s místními, s dalšími dobrovolníky, četla si nebo si hrála s dětmi. Další nedílnou částí byl běh. A běh v Himalájích, přes horské říčky a vodopády, s úžasnými výhledy na několik osmitisícovek, je něco, co si snad žádný běžec nenechá uniknout. Ale protože život se skládá z mnoha menších momentů a detailů, které

se všechny nevměstnají do článku, zkusím je shrnout...

PROČ JSEM TEDY JELA JÁ?

Prvně - dělala jsem něco smysluplného, učila a snad i inspirovala jsem místní děti. Mimo jiné k tomu, že se vyplatí mít sny. Zkusila jsem si žít v jiném světě, kde jistoty nejsou

se o svoje jídlo bez váhání podělí. Chtěla jsem nějaké dobrodružství – lezla jsem s tropickou nemocí a s třináctiletou „kanchi“ (mladší sestřičkou z nepálské rodiny) místní Mardi Himal trek. A došli jsme asi do 4000 m.n.m. Bez pomoci, bez techniky, a jeden den i bez vody a na lačno. Navíc za něco, co průvodci považovali za nemožný čas – ona se musela další dny starat o buvolky a já učit, tak jsme část cesty i běžely. Dále jsem si mohla zkusit běhat po jedné z nevyšších oblastí Himalájí, kvůli začínající nemoci jsem sice nedosáhla vytou-

a vnímání jistot jako garantovaných? No, řekněme, že jsem kvůli zmíněné nemoci nakonec skončila v jedné z nepálských nemocnic. Ne zrovna místo, kde by člověk chtěl trávit čas, být diagnostikován a léčen. Zdrogovaná osmi antibiotiky jsem se nakonec vracela z Nepálu dřív, z části proto, že mi skutečně nebylo dobře, a z části kvůli rodině a riziku dalších komplikací. Autobus, hotel i taxi na letiště si pamatuji v mlze, ale alespoň vím, že když musím, dokážu se o sebe postarat v různorodých podmínkách. Ať už se jedná o přeskokování vodopádů po cestě z hor v horečce, s krosnou po cestě do nemocnice, pamatování si, co je za den a jak se odtud dostat (kalendář, vážně?), po přestup na přelidněném letišti v Istanbulu.

Nakonec se mi dostalo toho, co jsem hledala. Přesto, že měl výlet své přednosti i místa blížící se dnu, nakonec si mohu být jistá jedním – byl bohatý. Bohatý na zážitky, na zkušenosti, na dobrodružství, na emoce, na lidi. Aspekt, který bych rozhodně neměnila. Ať už byl Nepál jakýkoliv, přispěl k bohatství mého života. A to je něco, co není samozřejmostí ani v konzumní Evropě, a co rozhodně nemá každý.

archiv J.R.

garantovány, ale člověk si je musí vydobýt. Kde většina lidí neví, zda bude mít druhý den co jíst...a přesto

žených 50 km, ale cca 20 km se mi podařilo.

A má nechut' ke konzumerizmu

JITKA RICHTEROVÁ

Hledá se generální tajemník

Ač turbulentní a konflikty zmítaná současnost zaměstnává kapacity Spojených národů více než dostatečně, v newyorském sídle OSN se zvolna rozehrává pomyslná hra o trůny. Volba generálního tajemníka organizace je naplánována již na tento rok.

Žádný z generálních tajemníků nesloužil na této pozici déle než dvě funkční období, a zdá se být více než pravděpodobné, že ani Korejec Pan Ki-mun tuto tradici nenaruší. Výsledky jeho práce nelze označit za zcela uspokojivé a ochota členských států podpořit jeho další setrvání ve funkci je mizivá.

Prostor se tak otevírá dalším kandidátům. Rada bezpečnosti OSN (UNSC) nakonec doporučí Valnému shromáždění OSN jen jedno jméno ke schválení. Profil ideálního adepta tak významně ovlivňuje hned několik faktorů. Ve hře je právo veta stálých členů UNSC, kteří mohou politicky nevyhovující osobnosti snadno smést ze stolu. Ustálená snaha reflektovat rotaci regionů pak napovídá, že nastává čas pro východní Evropu, která dosud „svého“ generálního tajemníka jako jediná ještě neměla. A generálním tajemníkem taktéž nikdy nebyla žena. Nadcházející volba je tak ideální příležitostí, jak obojí změnit. Žádná velká volební kampaň však spuštěna nebyla; nic podobného se ostatně ani neočekává, vyjednávání o podpoře příslušného kandidáta je spíše věcí zákulisních diplomatických jednání. Nad řadou jmen se spekuluje, několik politických představitelů naznačilo zájem (pochopitelně zcela mimo záznam), pár států začíná pro své kandidáty předběžně vyjednávat podporu.

OKAMŽIK PRO VÝCHODNÍ EVROPU?

Pomyslný první výstřel v boji o funkci mají na svědomí Slovinci. Již v lednu 2014 vláda v Lublani oficiálně nominovala na kýžený post exprezidenta Danila Türka. Ten má rozsáhlé zkušenosti s prací v OSN – byl prvním slovinským

velvyslancem při OSN, pět let pracoval coby asistent generálního tajemníka a je považován za velkého odborníka v oblasti lidských práv. Nedlouho poté kandidaturu podala i současná generální ředitelka UNESCO Irina Bokovová z Bulharska. Absolventka elitní moskevské diplomatické akademie MGIMO a velezkušená matadorka na bulharské, unijní i mezinárodní politické scéně představuje jedno z nejžhavějších železek v ohni. Dokázala UNESCO rozsáhle reformovat a vyrovnat se s rozpočto-

www.thedailysheep.com

vou krizí. Její aktivní vystupování v oblastech ochrany kulturních památek, přístupu ke vzdělání, genderové rovnosti, boje proti rasismu, antisemitismu a xenofobii i taktické mlčení v otázce Ukrajiny z ní dělá výtečně kompromisní kandidátku, jež je schopna získat podporu Washingtonu i Moskvy.

Hned tři silné kandidáty mají naši východní sousedé. Soudce Mezinárodního soudního tribunálu (ICJ) Peter Tomka, vedoucí rekonstrukční mise OSN v Afghánistánu Ján Kubiš i současný ministr zahraničních věcí Miroslav Lajčák jsou na půdě organizace respektovanými osobnostmi. Jejich zvolení by před-

stavovalo fenomenální úspěch pro slovenskou diplomacii. A další podnět k zamyšlení pro tu českou. Zájem naznačila i populární prezidentka Litvy, Dalia Grybauskaitėová, ostrá kritička ruské politiky. Její výroky však téměř určité předznamenávají kremelské veto. Kandidovat chtějí i bývalý předseda Valného shromáždění OSN Vuk Jeremić ze Srbska, maďarský prezident János Áder a chorvatská ministryně zahraničí Vesna Pusićová. Těm se však dávají jen minimální šance.

HLEDÁ SE ŽENA

Zajímavá jména však nepadají jen v souvislosti se zeměmi bývalého východního bloku. Další velmi silnou kandidátkou je předsedkyně Rozvojového programu OSN (UNDP) Helena Clarková, třetí nejvýše postavený funkcionář celé OSN. Tato bývalá dlouholetá a velmi úspěšná premiérka Nového Zélandu rovněž pochází z oblasti, která nikdy svého generálního tajemníka neměla, Oceánie (Austrálie a Nový Zéland jsou součástí regionální skupiny nazvané „Západní Evropa a ostatní“, tichomořské ostrůvky zase Asijsko-pacifické skupiny). Může se

spolehnout na podporu celé své regionální skupiny, výborné vztahy má také s Čínou, se kterou ještě v úřadu premiérky uzavřela, jako první z rozvinutých zemí vůbec, smlouvu o volném obchodu. Řada hlasů v její prospěch by mohla přilákat i z rozvojových zemí, kterým v čele UNDP pomáhá bojovat s chudobou.

V Latinské Americe je zastoupení žen ve vysoké politice tradičně vysoké, spekulace o možné kandidatuře některé z místních prezidentek se tak množí. Média hovoří zejména o populární Chilance a bývalé předsedkyni organizace UN Woman Michelle Bacheletové. Zcela bez šancí nejsou ani brazilská hlava státu Dilma Rousseffová či bývalá generální podtajemnice OSN Rebeca Grynspanová z Kostariky.

Západoevropská média také hojně přizívají spekulace, kdo z evropských politiků by na postu generálního tajemníka mohl usednout. Největší šance se dávají dánské expremiéře Helle Thorningové-Schmidtové, bývalým předsedům Evropské komise Romanu Prodimu a Josému Barrosovi či vysokému komisaři OSN pro uprchlíky António Guterresovi z Portugalska. V porovnání s výše jmenovanými však tito tentokrát hrají až druhé housle.

A jak to celé dopadne? Najít v tuto chvíli jasnou odpověď je v podstatě nemožné, v diplomatické hře o trůny je stále ještě přemnoho proměnných. Autor by však upřednostnil Novozélandanku Helen Clarkovou. Jeho vlastní šance stát se generálním tajemníkem po ní by se totiž rapidně zvýšily. Snad to za těch deset let stihne.

MARTIN MEZENSKÝ

DOPROVODNÁ AKCE 13. ÚNORA WORKSHOP S METROPOLITNÍ UNIVERZITOU PRAHA NA TÉMA RADIKÁLNÍCH HNUTÍ V PROSTŘEDÍ INTERNETU

Účastníci projektu se seznámí s metodami vyhodnocování zpravodajských informací z otevřených zdrojů a následně si budou moci sami vyzkoušet praktickou činnost zpravodajských analytiků. Jejich práce bude probíhat v rámci fikčního světa v Open-source Intelligence Polyglonu MUP, v němž se odehrává rozsáhlý společensko-politický konflikt vrcholící teroristickým útokem. Účastníci budou v simulaci řešit několik úkolů, jejichž cílem bude zjištění informací, které by mohly vést k zneškodnění původců útoku.

Rada bezpečnosti – UNSC

Rok 2015 je za námi a my věříme, že velvyslanci v UNSC se již nemohou dočkat dalšího zasedání nad nejpálčivějšími výzvami doby! UNSC, jakožto ochránce světového míru, přece nikdy nespí a jinak tomu nebude ani v případě našeho třetího přípravného setkání. Nejdříve se ale ohlédneme za tím předvánočním...

RADĚJI DALŠÍ VÁLKU, NEŽ MÍROVÉ ZŘÍZENÍ, KTERÉ SE NÁM NELÍBÍ

Setkání jsme otevřeli prací se zdroji, obohacenou ukázkami správného vyhledávání. Následně jsme se přesunuli o 100 let zpátky na konferenci ve Versailles, kde jsme se snažili vyjednat podmínky mírového uspořádání po 1. světové válce. Naše Versailles se rozhodly

upřednostnit válku před realitou, která by nevedla k spokojenosti všech zúčastněných stran. Po této zkoušce jsme nahlédli pod pokličku jednacího řádu a získané vědomosti přenesli do praxe ve formě prvního napínavého jednání. O formulaci stanoviska k současné situaci v Jemenu nejvíc usilovali velvyslanci USA, Malajsie, Chile, Francie a UK. Závěr setkání byl věnován přednášce o reformě UNSC, jakožto II. bodu programové agendy.

O ČEM BUDETE JEDNAT DNES?

Začneme přednáškou na téma dalších pravomocí UNSC, která bude úvodem do navazující aktivity. Neminou nás ani tradiční přednášky

o jednacím řádu i důležitých dokumentech, jejichž znalost je denním chlebem každého diplomata. UNSC pak opět oficiálně zasedne, tentokrát nad reformou samotného orgánu. K závěru setkání se přesuneme do Afriky, a to díky přednášce o posledním bodě letošní agendy – současné bezpečnostní situaci v Libyi.

Těšíte se? To doufáme, protože my se nemůžeme dočkat!

LENKA TOMEČKOVÁ

PROGRAM

- Přednáška: Další pravomoci UNSC
- Jednání UNSC: II. bod agendy & předložený dokument
- Přednáška: III. bod agendy – Současná bezpečnostní situace v Libyi

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

Tentokrát již v novém roce se znovu setkáváme a doufáme, že naše dnešní setkání bude stejně tak dobré jako to minulé, ne-li lepší. Nudit se rozhodně nebudeme!

OHLÉDNUTÍ

Ani stres, v předvánočním čase tak obvyklý, neodradil naše delegáty, aby v hojném počtu dorazili na II. přípravné setkání. Nejprve jsme se zabývali prací s informacemi – jak informace analyzovat, kde najít relevantní zdroje, jak správně citovat a hlavně neopisovat. Poté následovala trocha filozofie, kdy se naši delegáti museli rozhodnout, zda by obětováním jednoho zachránili pět jiných lidí v rámci tzv. trolejo-

vého problému. S analytikem AMO Tomášem Rezkem jsme se věnovali tématu rozvoje ICT. Přednáškovou část završilo představení jednacího řádu, jehož neznalost nikoho neomlouvá. A konečně po vyhodnocení prvních velmi dobrých stanovisek mohlo začít jednání, při kterém vynikli zejména zástupci Ruska, Tunniska, USA a Vietnamu.

NEZASTAVUJEME, JEDEME DÁL

Nervozita z neznámého snad opadla, a proto není důvod k otálení, takže začneme pěkně zostra. V první části se budeme věnovat rozvoji soft skills – konkrétně rétorice, jakožto správné technice řeči a umění používat slova k přesvědčování druhých. Své improvizaci schopnosti pak dostanou delegáti

příležitost projevit při minutovém valčíku, který bude jistě plný zajímavých a vtipných asociací a popisů. Na to hned naváže přednáška na poslední bod naší agendy týkající se problematiky bezjaderných zón. Delegáti budou následně zasvěceni do tajů přijímaných dokumentů. Vrcholem dne bude opět jednání.

ŠÁRKA TESAŘOVÁ

PROGRAM

- Rétorika
- Minutový valčík
- Jednací řád – dokumenty
- Přednáška na bod agendy

Hospodářský a finanční výbor – ECOFIN

Sprvními dny v novém roce se pojí dávání si předsevzetí... Doufáme tedy, že jste si mimo vše ostatní slíbili být ještě lepšími delegáty. Na začátku ledna se totiž rovněž přípravná část Pražského studentského summitu přehoupne do své druhé poloviny.

OZVĚNY ADVENTU

Na Summitu už nejste žádnými no-

váčky. Seznámili jste se s jednacím řádem v teorii i praxi při jednání o mezinárodní finanční kriminalitě. Několika různými způsoby jste nabyli vědomosti o dostupnosti finančních služeb a vůbec jejich důležitosti v ekonomice. Naučili se lépe argumentovat a poznávat chyby své i vašich partnerů v diskuzi. Navíc jste si díky přípravě na vánoční recepci zlepšili své gastronomické

dovednosti. To se taky hodí.

ZMĚNA PARADIGMATU?

Díky tomu, že takto rostete, si můžeme dovolovat zvyšovat nároky a zasvěcovat vás do stále náročnějších, ale jistě stále zajímavějších témat. A právě to nejobtížnější z letošní agendy ECOFIN vás čeká na tomto workshopu - seznámíte se totiž s problematikou globálních hodnotových řetězců. Ty jsou nástrojem k popisu stále větší roztroušenosti, ale tím pádem provázanosti globální ekonomické aktivity. Téměř bez nadsázky vám můžeme zaručit, že vám globální hodnotové řetězce změni pohled na světové hospodářství.

Nemusíte se ale obávat, i tento workshop bude hlavně o vás. V tradičních regionech si budete moci opět zlepšit některé z dovedností, pohovořit o stanoviscích a ladit noty na jednání. Máme totiž na programu jednání o druhém bodu agendy, které jistě bude delší a vyhodnocenější než to minulé. A ani to možná nebude všechno...

JAKUB KOPŘIVA

PROGRAM

- Vyjednávací aktivity a regiony
- Jednání nad druhým bodem agendy
- Třetí bod agendy: globální hodnotové řetězce

Rada pro lidská práva – HRC

Ajsme zase tady. Dnes je to už potřetí, co se scházíme na VŠE, abychom vyřešili světové problémy. Čeká nás toho dnes mnoho, ale než se opět vrheme do víru jednání a lidských práv, pojďme se podívat, co jsme dělali minule.

JÍDLO

Druhé přípravné setkání se neslo ve vánočním duchu. A jelikož Vánoce jsou o dárkách, ozdobách, pohádkách a jídle, vánoční přípravné setkání nemohlo být jiné. Dárky jsme si sice nerozdávali, zato jsme rozdávali vědomosti všemi směry. Naučili jsme se něco o mezinárodním právu, Markéta nám osvětlila problematiku svobody náboženského

vyznání a podívali jsme se na jednací řád, který využijeme dnes. Pohádky jsme si pak vyprávěli, když jsme se snažili vymyslet ideální náboženství. A na závěr to nejdůležitější – jídlo! Ač jsme nikdy nepochybovali o vašich kulinářských schopnostech, předčili jste všechna naše očekávání. Ať už jsme hodovali na jedné z mnoha pochutin, které nám představila Etiopie, na famózních sladkostech Argentiny, naprosto rozkošném dortu z Nového Zélandu a nebo obdivovali cukrářský um delegátky Malajsie, byli jste skvělí.

A CO DNES?

Na dnešním přípravném setkání se už pustíme s plnou vervou do

jednání. Podíváme se také na další bod agendy, volné šíření informací na internetu, kterým navážeme na minulou debatu o nových lidských právech. Neminou nás ani regiony a jedna skvělá hra, kterou provedeme vaše řečnické a improvizace schopnosti. Každým pádem bude toto přípravné setkání nabitě až

k prasknutí a doufáme, že si ho užijete s námi i vy.

TOMÁŠ OPAT

PROGRAM

- Agenda
- Jednání
- Valčík

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Na prosincovém workshopu se UNESCO nenechalo unést klidnou vánoční atmosférou, ba právě naopak. Odpolední část byla velmi nabitá. Začali jsme s krátkým zhodnocením stanovisek a poté se přesunuli k aktivitě, která měla otestovat, jak dobře delegáti znají svou zemi. Dozvěděli se tak například, že Írán je pistáciovou velmocí či že Uruguaye je první zemí na světě, která legalizovala obchod s marihuanou. Následovala přednáška na jednací řád a nově získané zkušenosti mohli delegáti otestovat hned vzápětí, když jednali o tom, na jaký film UNESCO půjde. Návrh Austrálie na vzdělávací film byl převládán ostatními, kteří navrhovali vesměs akční film či kome-

dií. Oficiálního konsenzu nakonec nebylo dosaženo.

ZACHRAŇUJEME PAMÁTKY!

Jako další na programu následovala přednáška ke druhému bodu agendy, a sice integrace imigrantů do vzdělávacího systému. Poté už si delegáti zkusili jednání poprvé na ostro. Prvním bodem agendy byla ochrana kulturního dědictví

v případě ozbrojeného konfliktu. Po opatrném začátku se diskuze velmi slušně rozjela a my jsme si mohli vyslechnout stanoviska mnoha zemí. V jednání se kromě jiných obzvláště vyznamenali delegát Saudské Arábie a delegátka Uruguaye.

CO S UPRCHLÍKY?

Dnes začneme přednáškou, která se týká kulturního a přírodního

světového dědictví UNESCO, současně budou také zadány nominační zprávy. I na tomto workshopu si delegáti budou moci zdokonalit své schopnosti, a to konkrétně rétoriku. Nemine nás samozřejmě ani jednání k druhému bodu agendy, kde jistě zazní mnoho skvělých argumentů a návrhů na řešení integrace uprchlíků do vzdělávacího systému. Tedy, vzhůru do boje!

ANNA GANTNEROVÁ

PROGRAM

- Kulturní a přírodní světové dědictví UNESCO
- Working Groups
- Jednání ke druhému bodu agendy
- Rétorická aktivita

Environmentální shromáždění OSN – UNEA

TAK JSME MĚLI JEDNÁNÍ

Minulé přípravné setkání přineslo velmi pozitivní výsledky. Jelikož proběhlo první jednání nad bodem agendy o nakládání s odpady, mohli jsme pozorovat, jak jednají ostřílení matadoři, ale i jak se o slovo velmi kvalitně derou nováčci. Krom samotného jednání si účastníci prošli první fází soft skills aktivit, rozebrali jsme jejich první napsané stanoviska a dali šanci představit se našim vysokoškolákům. V neposlední řadě, delegáti UNEA umí vážně dobře péct, což se projevilo na mikulášském hodování. Díky!

SOFT SKILLS NEKONČÍ

Jak jste mohli při posledním setkání postřehnout, delegáti si prošli jednu

třetinu z připravených soft skills aktivit, dnes zkusí druhou a celé tažení zakončí na dalším workshopu. Takže se nelekňte, až uvidíte účastníka třeba si hrát s legem. Má to svůj důvod. Kooperace? Argumentace? Jsme zvědaví, jak budou znalosti nabyté z těchto aktivit užitečnými na konferenci.

JEDEME NAPLNO

Začneme zobra, prezentacemi ve skupinkách. Pak představíme další bod agendy, čímž jsou dnes mořské ekosystémy. Až chvíli vydechne po záplavě informací, navštíví nás host, a po něm provedeme, co si delegáti pamatují z jednacího řádu. Ten použijí vzápětí, protože ke konci přípravného setkání proběhne

jednání. A samozřejmě jako vždy nezapomínáme na naši UNEA soutěž, body naskakují a hlavní cena je opět o něco blíže.

VOJTĚCH VRABEC

PROGRAM

- Mořské systémy
- Host
- Další soft skills aktivita
- Jednání o emisních povolenkách

Model NATO

CHRISTMAS MEETING

It was 5th December when the Ambassadors got a chance to see each other again. The meeting began with an introduction to presentations by the Secretary General himself who spoke not only about the importance of a good preparation or how to work with the voice but also how

necessary silence is. Throughout the day, we got a chance to see how right he had been.

We continued with our main topic which was the NATO-Russia relations. After a quick summary and hearing the latest news, the Ambassadors discussed their opinions during the working groups and used

their position papers for gaining information.

After the working groups, another lecture was on the agenda. This time, focused on the Rules of Procedure. Finally, we continued with a Christmas version of negotiations on saving stolen national animals. How well did the Ambassadors understand the Rules? We will find out today!

TODAY'S PROGRAMME

First on our agenda is a František's lecture that will mainly focus on the Readiness Action Plan on which the Ambassadors have already sent their position papers. As the last time, we will continue with the working groups about

the same topic.

After a break, another fun activity is scheduled. This time, we will focus on critical thinking. The Ambassadors will get some new knowledge of preparing for the negotiations which will end our today's programme. We are looking forward to hearing the Ambassadors' opinions on the NATO-Russia relations

JUDITA ZELBOVÁ

PROGRAM

- Readiness Action Plan lecture and working groups
- Critical thinking activity
- Negotiations on the NATO-Russia relations

Model EU

Na mikulášském přípravném setkání si zástupci členských států evropské osmadvacítky poprvé zajednali. Simulace měla spád, padaly po čertech dobré argumenty i andělsky nevinné nabídky k dohodě. Za dobrý výkon si proto delegáti na závěr zasloužili sladké pohoštění.

NEJSOU PRODLUŽOVAČKY...

Odpolední část programu byla zahájena projevy na téma bezpečnostní situace v Evropě. Až z dalekého Aix-en-Provence se s námi spojila i zástupkyně Francouzské republiky, aby nám sdělila své stanovisko na tuto obzvlášť aktuální otázku. Následovaly prezentace na informační zdroje a jednací řád

a celý den byl zakončen cvičným jednáním, při němž přítomní ministři poprvé vytáhli do argumentačního boje, aby se střetli se svými oponenty a místy i zapeklitostmi jednacího řádu. Celé odpoledne však skončilo smírně u vánočního cukroví a největší „rozhořčení“ tak zřejmě způsobila absence prodlužovaček v místnosti.

...ALE BUDOU!

V lednu se účastníci Modelu EU mohou těšit na celou řadu aktivit rozvíjejících jejich dovednosti i znalosti. V úvodu vystoupí odborník na evropskou energetiku, aby paní ministryně a pány ministry uvedl do problematiky, jež je čeká jako první bod agendy na závěrečné konferenci. Následně si účastníci

pochutnají na večeři v jedné z brusselských restaurací, kde dobijí energii a připraví se tak na vzájemné duely. Snad budou vzduchem létat jen precizní argumenty a nikoliv stříbrné přístroje. Na závěr pak delegáti poznají obsah Junckerova kufříku a možná v něm najdou i ony vytoužené prodlužovačky...

VÁCLAV VLČEK

PROGRAM

- Evropská energetika – přednáška
- Večeře v Bruselu
- Kdo s koho - argumentační duely
- Junckerův kufřík

Minisimulace

ŘEŠENÍ SYRSKÉ KRIZE

Na první minisimulaci tohoto ročníku řešili delegáti palčivý problém týkající se občanské války v Sýrii a stále více se rozmáhajícího subjektu známého jako Islámský stát. Několikahodinové jednání se neslo v duchu ostré výměny názorů doprovázené občasným překřikováním. Jak také jinak, na jedné straně

stály státy a organizace západního světa v čele s Evropskou unií a Syrskou opoziční koalicí a na straně druhé zaryté obhajovaly své pozice syrské vládní síly s podporou Ruské federace a dalších států.

Celou dobu to vypadalo, že se všechny strany na žádném společném konsensu nebudou moci shodnout, ale pouze několik desítek

minut před úplným koncem se přeci jen objevil dokument, několika pozměňovacími návrhy byl poupraven a následně odhlasován. Proti nebyl nikdo, pouze jeden jediný delegát se hlasování zdržel - zástupce syrské vlády Bašára Asada.

V dokumentu se všichni shodli, že budou hledat mírové řešení syrské krize a zároveň se budou společně podílet na zničení teroristické organizace prezentující se jako Islámský stát.

A CO BUDE PŘÍŠTĚ?

Zda i druhá (a poslední) minisimulace XXI. ročníku bude mít šťastný konec, je ve hvězdách, neboť předmětem jednání bude problém přímo galaktických rozměrů.

Ano, je to tak, na Valentýna, 14. února, usednou ke kulatému stolu zástupci planet, soustav, politických frakcí a obchodních federací, aby jednali o osudu jedné předaleké galaxie.

Přidáte se na stranu rebelů? Budete chtít obnovit Galaktickou republiku? Odtrhnete se se svou planetou od ostatních a budete řešit jen své vlastní problémy? Nebo byste se raději viděli na trůnu císaře druhého galaktického impéria?

Je to jen na vás, registrace Star Wars minisimulace se spouští už zítra v informačním systému BADGE. Tak ať vás provází Síla.

ŠIMON PEPŘÍK

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Hlavní partner
Modelu OSN

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

Partner jednání

Partner zahájení

Partneři Modelů

 Embassy of Canada
Ambassade du Canada

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

IHNED.cz

Mediální partner

RESPEKT

Partner Chronicle

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

Za podpory

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**

Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz